

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Pescarii de oameni.

În zile de mari schimbări, ca cele de azi, toți ceice sunt, sau se cred de capi ai unor grupe mai mari ori mai mici de oameni, vreau să-și mărească grupa, prinzând aderenți.

Mulți și veniți din diferite părți străbat satele noastre cu vorbe de ademnire și de făgăduințe pentru partidele lor.

Biserica nu se amestecă în lupta dintre partide. Biserica lasă ca oamenii să se îngrijească de binele lor trupesc și lumesc, așa cum ei știu și văd de bine. Un lucru însă este pe care-l doarește: acela ca în întocmirile lumesti să i se dea lui Dumnezeu cinstea cuvenită. Țara noastră are în stema ei vorbele scrise în limba noastră strămoșească, latinească: „Nihil sine Deo“ adică nimic în trebile obștești să nu facem fără de Dumnezeu și de bună seamă, nimic fără de Biserică.

În vămășagul luptei pentru steaguri și semne, atât ceice sunt purtătorii steagului, cât și ceice vreau să-l urmeze trebuie să țină seamă, că nici un fiu al Bisericii noastre nu poate să meargă acolo unde se uită de Dumnezeu și de Biserica Lui; nici un fiu al Bisericii

unite nu va merge și nici nu poate să meargă acolo, unde sunt în frunte oameni cari batjocoresc sau au batjocorit Biserica noastră,

Sunt multe partidele cinstite care pot să lupte și vor lupta pentru apărarea și ridicarea credinței noastre sfinte! Sunt mulți oamenii cinstiți și adânc credincioși și iubitori ai Bisericii, cari vor putea cu drept și cu bine să întocmească râduielile lumesti ale ținutului nostru, ca Biserica Domnului să-și poată îndeplini sfânta ei chemare! Dar sunt și lupi, cari, pentru zilele de azi, se îmbracă în piei de miei ca să ni se arate blânzi și binevoitori. De aceștia ne vom feri.

Când vom vedea prin satele noastre propovăduitori ai diferitelor feluri de politică, ne vom întreba mai întâiu, dacă în sufletul lor este Dumnezeu; dacă în sufletul lor Biserica noastră sfântă și așezămintele ei sunt îmbrăcate într'adevăr în aceea cinste, care i se cuvine? Și nu vom crede numai vorbelor. Vom crede faptelor lor, celor din trecut și din prezent.

În propagandistul politic vom căuta dacă însușirile lui sunt asemănătoare însușirilor lui Isus Hristos! Căci și Domnul Nostru a propovăduit o nouă învățătură,

o nouă dreptate, o nouă lume. Si Isus Hristos a adunat „aderenți,” învățăcei, dar învățăceii Domnului n'au fost chemați pentru bucurii pământești, ci pentru bucurii cerești; pământul și viața pentru ei a rezervat numai spini, chinuri și moarte.

Numai celce poate să îmbrace haina suferinței, pentru Dumnezeu și dreptatea Lui, numai acela este vrednic de El; numai celce poate să ia crucea Lui, acela va putea să aibă parte de mărirea Lui.

Evanghelia Duminecii de azi pune înaintea ochilor nostri exemplul lui Petru și Andrei, cari chemați de Domnul să fie pescari de oameni" îndată au lăsat luntrile și mrejele ca să meargă în urma Lui (Mat. 4, 19).

Să avem grijă că dintre mulții „pescari de oameni,” de cari azi este plină lumea, să mergem după aceia cari — dacă nu sunt chemați chiar de Domnul — cel puțin îl au sincer în inimile și pe steagurile lor, pe Dumnezeu și Biserica Lui.

Tineretul trebuie să aibă un ideal.

Mulți, foarte mulți dintre tinerii noștri de astăzi duc o viață mediocră, vulgară, lipsită de idei, de sentimente, o viață absolut vidă, banală, ștearsă.

Unii ajung fără muncă, prin protecție și fraudă la diplomă, apoi . . . doresc bani mulți „fie printr'o căsătorie bogată,” fie prin „diverse afaceri,” și-și mai doresc o viață numai de plăceri . . .

Unii sunt muncitori, ajung să-și pună, la adăpost zilele, dar sunt sceptici; pentru dânșii nu lucește nici-o stea polară, sufletul

li-i ca și patalizat: nici-un avânt. Cel mult o altitudine estetică: aprecierea senzației!

Alții căutând numai beatitudinea simțurilor, se aruncă în viața chefurilor perzând sănătatea, judecata, onoarea.

Pentru acești tineri un ideal, urmărirea unei idei înalte care să lumineze vieții întregi, care să fie iubit cu pasiune, de care toate ațele ființii să se prindă — e ceva inutil, e un bagaj împovărător.

Și totuși un ideal e absolut necesar tânărului ce se simte, că părăsește copilăria. El îl îndepărtează de tot ce e abject, inferior. El îi dă ambiție nobilă de a i se consacra cu totul, de a alege numai ce-l susține spre el, de o lucra bine, de a deveni „cineva” . . . „Un om, zice un scriitor, e fără valoare dacă n'are o înaltă devoțiune față de un ideal.” Idealul îi sfințește toate zilele și toate ceasurile. Idealul presupune tensiunea statornică, jertfa; idealul presupune inteligența ce ridică de-asupra noastră făclia idealului, presupune inima; cu cât inteligența va fi mai bine pregătită în specialitatea ei, cu cât inima va fi mai curată, mai îndrăgostită de Dumnezeu și de-aproapele pe atâta idealul va fi mai sus și mai rodnic. (Dovadă Pasteur pe a cărui mormânt sunt și săpate următoarele cuvinte: „Fericit e acela care poartă în sine un Dumnezeu, un ideal de frumusețe și căruia i se supune, idealul artei, idealul științii, idealul patriei, idealul virtuților Evanghelici.”)

Mulți educatori îmbie tineretul să citească biografiile oamenilor cari au realizat ceva. Dar când ne gândim la biografia lui Isus? La ce a năzuit Domnul, Dumnezeul nostru în viața lui pământească?

— La gloria lui Dumnezeu, la binele oamenilor. Gloria lui Dumnezeu? Dar aceasta înseamnă pentru inteligența omului — orizonturile cele mai vaste (căci subordonează și implică toate posibilitățile de ideal.) Binele oamenilor? Dar iată loc pentru simțimintele cele mai gingașe, iată loc pentru o tensiune de voință extraordinară. Iată idealul lui Isus, iată idealul nostru! A îndeplini idealul lui Isus, după puterile noastre omenești, e a realiza cel mai frumos, mai împăciuitoare și roditor ideal de viață, e a trăi intensiv în lumină.

Tineretul să-și înalțe ochii spre Isus, să-i ceară ferbinte să-l întărească în dragostea Lui.

Solia sufletului către sufletele plângătoare.

E bine așa, că plânge sufletul în voi. După Dumnezeu plânge. Să plângă cât mai mult; pânăce va găsi Inima Domnului, izvorul vesnic al tuturor mângăierilor.

Mi-ar plăcea să privesc în ventriculele inimilor voastre. Multe de toate sunt acolo. Patima instinctivă a dorințelor și a volițiilor. Dor de fericire. Iar eu, vă spun vouă, cea mai intensivă și cea mai mare putere motrică a inimilor voastre e aceea, că trebuie să-L iubiți pe Dumnezeu.

A-L iubi pe Dumnezeu, iată fericirea supremă! A iubi om, iată necesitatea sufletească supremă! Fără iubire față de om suntem străini, părăsiți, orfani și infirmi. Fără iubire față de Dumnezeu suntem nesimțitori, duri, animale fără suflet.

Cea mai multă mângăiere pe pământ e în aceea ca să-L știți să iubi și pe Dumnezeu și semenii vostri.

Iubiți-i! Aceasta este solia sufletului către suflet. Din aceasta izvorește tot binele, ca blândeța, iertarea, măreția morală, demnitatea omenească și dumnezeiască.

Priviți Sf. Cruce! Așa a iubit Dumnezeu lumea și omul. Așa ne-a iubit pe noi dumnezeescul Om cu inima plină de bunătațe. Dumnezeu ne-a iubit pe noi. Iubiți-L pe el! Dumnezeu ne-a răscumpărat. Iubiți-vă unul pe altul!

Această e solia sufletului meu către sufletele plângătoare. Nu plângeți mai mult, decât numai pentru păcatele voastre. Iubirea față de Dumnezeu și om e lumea frumoasă a bucuriei. Bucuria și seninătatea sufletului. Seninătatea sufletului e mirul binemirositor al lui. Il îngrijește și îl păstrează pentru veșnicie.

(Traducere din „Katholikus Naptár,” az 1932 szökő évre. Pag. 32.)

Trad. Dr. Irina Berinde.

ceri lumești. Încărcat cu persoane foarte bogate plecă pe mare și dupăce parcurge câteva sute de mile se ciocni de un munte uriaș de gheață cauzând moartea sutelor de persoane. Iată ce povestește unul dintre supraviețuitori:

„Când se produse ciocnirea am fost aruncați din pat. Am căutat îndată să știm ce s'a întâmplat și când am ajuns pe punte văzurăm pe Părintele Byles cu mâinile ridicate spre cer strigând „Linște, liniște. Iubitul meu popor!” și distribuind de pe punte tuturor binecuvântare și deslegare. Câte unul fu cuprins de crize de spaimă și atunci preotul ridicând din nou mâinile spre cer, liniștea sufletească revenea îndată.”

„Liniștea eroică a preotului făcea mare impresie asupra călătorilor, le dădea curaj și puteri supranaturale. El se așeză în genunchi și începu să reciteze rozariul și atunci cu toții, fără deosebire de credință, l-au urmat în rugăciune și și-au unit glasurile în răspunsuri. „Sfânta Marie”. . . se auzea rostindu-se par'că numai de o singură voce vibrantă.”

Un marinar atrase atenția preotului asupra pericolului căruia se expunea și-l invită să ia loc într'o barcă, însă Păr. Byles refuză. Atunci marinarul îl rugă din nou să se coboare în barcă, spunându-i că ține foarte mult la viața lui, preotul a rămas însă neînduplecat și a refuzat din nou. Dupăce noi am luat loc în ultima barcă de salvare și ne-am îndepărtat puțin câte puțin de corabie se auzea clar vocea preotului și răspunsurile credincioșilor, apoi acestea se auziră tot mai confuz, iar în urmă nu se mai auzea decât accentul puternic al preotului, pânăce corabia fu înghițită de valurile mării.”

„Ave Maria!” Iată ultima speranță atunci când totul trece și ne părăsește. „Ave Maria” este cel mai eficace strigăt de ajutor în năcazuri, dar mai ales atunci când corabia vieții a ajuns la naufragiu. „Ave Maria” este cea mai sigură călăuză a sufletului spre Portul Mântuirii! Dr. F.

„Ave Maria!”

Puțin înainte de războiul mondial lumea a fost zguduită de o grozavă catastrofă, fără pereche în anele istoriei. O corabie splendidă cu numele „Titanic,” mare și grandioasă ca un oraș plin de confort și de plă-

Imnul moralei creștine.

Prin palatele vieții secolu au trecut dearându
 Incărcați, scăldați în marea, marilor fărădelegi;
 S'auzea prin ele sgomot și plutea prin ele
 [rândul

Unor ființe sfinte blânde, a martiriilor viteji.
 Iată pagina vieții ne arată scris cu sânge
 Credincioși pentru credință stinși în val ce
 [nu se stinge,
 Firi ce astăzi sunt morala cu Isul în capul ei.
 Dar, auzi morala sfântă cum o cântă azi
 [mișei ?

Azi palatele vieții pe dea'ntreg sunt scrum
 [făcute
 Regele e imoralul strâns 'n a lor păreți de
 [scrum.

O! Palatele vieții ce-ați ajuns, ce firi născute
 Prin comoara noastră sfântă, scuiță, frâng
 [divinul drum.

Inima în mine-mi plânge și mă arde și mă
 [doare

Viața-i plină 'n făr'delege, criminală, zâm-
 [bitoare

La orice; ușor sedusă face vrajbă și suspin
 Oh! mișei sunt toți aceia ce revarsă 'n ea
 [venin.

Dar auzi o voce blândă printre secolu cum
 [răsună ?

Ascultați, e mama Romă cu-al ei glas, mo-
 [ral divin

O! veniți, veniți la mine, toți ce vreți de
 [voe bună

Eu sunt mamă ce de veacuri credincioșii
 [mi-i alin; "

Peptul ei morală vie, sânul ei atât de mamă

La ea pururi e liniște, nu-i durere și ne
 [cheamă
 Ca pe porțile, credinței, de speranță, de iubit,
 Să intrăm pe poarta-i sfântă în palatu-i fe-
 ricit . . .

Chiș Victor cl. VI-a.

Excelenta Sa Dr. Alexandru Rusu-
 episcopul Maramureșului a început cale
 apostoliei. Din ziua de 26 Iunie face vizita-
 țiuni canonice în parohiile noastre din
 Țara Oașului. În serbătoarea sf. Apostoli
 Petru și Pavel a servit Liturghie pontificală și
 a predicat la sf. Mănăstire din Bicsad. Cu
 aceasta ocaziune mulțime de maramurășeni
 pelerini au plecat în procesiuni și cu trăsuri
 spre aceasta Mănăstire, să ceară ajutorul
 acelora, cari sunt „intre apostoli pe scaun
 șezători.”

Cum suntem informați Exc. Sa
 Episcopul nostru la Sf. Marie mică
 va binevoi a sfinți Biserica din Sighet,
 care încă n'a fost consacrată și va vizita
 parohiile noastre maramureșene, cari încă
 n'au fost cercetate de Excelența Sa.

Am primit stirea dureroasă, că *Ata-*
nasiu Doros fost profesor de religie din Si-
 ghet, sub a cărui conducere foarte mulți am
 învățat a cunoaște pe Dumnezeu, după o
 boală îndelungată a incetat din viață. Re-
 gretăm mult pe acest preot, care pe timpu-
 rile cele mai grele s'a dovedit a fi un ade-
 vărat apostol. Familiei îndurerate trimitem
 condoleanțele noastre.

Calendar săptămânal.

3 — 9 Iulie 1932.

3. Dumineca II după Rusalii (Ev. d. Mat. 4. 18.) M. Iacint † 107.
4. Luni P. Andrei Crit. † 720
5. Marți P. Atanasie
6. Mercuri P. Sisoe
7. Joi C. Toma
8. Vineri M. Procopiu † 303.
9. Sâmbătă M. Pancrație.